

ת"פ 2001/2001 - מדינת ישראל נגד מוחמד הוארין (עוצר) תושבי איו"ש - בעצמו, אימן ורידאת (עוצר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע

20 באוגוסט 2017

ת"פ 2001/2001 מדינת ישראל נ' הוארין (עוצר) ואח'

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

- על-ידי בא-כוכה עו"ד שירה רוג'וב' אירית אלפסי

נגד

1. מוחמד הוארין (עוצר) תושבי איו"ש - בעצמו

2. אימן ורידאת (עוצר) תושבי איו"ש - בעצמו

על-ידי בא-כוכם עו"ד מוחמד ابو עביד

הנאשמים

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת-דין

על יסוד הודהה הנאשמים, הינו מרשים כל אחד מהם כניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק
הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום, כ"ח באב התשע"ז, 20 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר-דין

הנאשמים הורשו על-פי הודהם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על-פי המתוар בכתב האישום שהו הנאשמים
ביום 14.8.17 בצומת חטיבת הנגב בבאר-שבע בלי שהוא ברשותם אישור שהייה או כניסה כדין.

במעשיהם האמורים לעיל פגעו הנאשמים בערכיהם המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק
העבודה. בעקיפין יש בכניסתם של הנאשמים לישראל, שלא תחת עונם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה
בביטחונו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13

עמוד 1

מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומלוי יותר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשעה מצד אלו שעוזרים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאלי לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהוא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עוינית (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את ביטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמדובר בטעות מחייבת העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירות השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה לשנתנות עם שינוי העתים ואף עשויה לשנתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעט לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שתאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-המשפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15 ובת"פ 65591-11-15; וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 14-13, לרבות הפסקה המצוetta שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניו, בהבhana המתבקשת.

אכן, לשמחת כולן השתרף המצב הביטחוני מאז ניתנו אוטם גזר-דין שאליהם הפנה בית-המשפט, וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאובנו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבצעים בתחום הkon הירוק ומחוצה לו, אין לומר כי הארץ תשיקוט ארבעים שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, העיטה בנוגע לעבירות השב"ח יכול ותשנה אף מאוחר לאזרור. בעניינו, וכיdea שיפוטית, ישנים האזרור המכונה "גיימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מציה גדר. נתון זה מביא לכך שעוזרים בלתי-חוקיים רבים, אף כאלה המתגוררים באזורי השומרון, מדרימים, חוותים את הkon הירוק באותו אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנسبות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר כי זו נמצאת במידה הנמוכה. מדובר בכניסה ייחודית לצורכי צרפת ללא עבירות נלוות, כאשר הנאים שהו בכל הנלמוד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקשו לצאת חזרה לביתם.

מכל המקובל לעיל הנני לקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינים של הנאים מן הראי שינווע בין מסר בפועל לבין מספר ימים ועד שישה חודשים מסר בפועל.

עמוד 2

בקביעת עונשם של הנאים ולקולה תילך בחשבון הودאתם שיש בה מושג נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאים שמצויה כלכלית הביאה אותם לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וברצויו עונש מאסר בפועל. הדבר בתושבי השטחים אשר מעצרם ומאסרם קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נכון היעדרה של מעטפת תומכת.

מנגד ולחומרה, ביחס לשני הנאים אין לומר כי זו כניסה הראשונה לישראל שלא כדין, כאשר לנאים 1 חמיש הרשות קודמות, עוד בהיותו קטין. על-פי הנלמד מגילון הרשות קודמות, במסגרת בית-המשפט לנוער זה הורשע גם בעבירה נלוות של הסטה לאלימות. אין מדובר בעבירה מהוות חלק מההתופעה השב"חית אלא בעבירה בעלת נוף ביטחוני. יחד עם זאת, בשים לב לכך שנגזרו עליו בגין עבירה זו, בהцентр לעוד שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, 35 ימים מאסר בפועל, נדמה כי עבירה זו נמצאת במדרג הנמוך ברגע דא. הנאשם מבצע את המיחס לו כשלוי ועומד נגדו מאסר מוותנה, ונדמה כי הליכים פליליים קודמים בעניינו לא היה בהם כדי להרתיעו.

ביחס לנאים 2, הרי שלחובתו הרשעה קודמת בגין עבירות של זיווג, שימוש במסמך מזויף, כניסה לישראל שלא כדין והתחזות אדם אחר. משקלה של הרשעה זו ימוטן בשים לב לחולוף הזמן של מעלה שבע שנים מאז ביצוע העבירות.

מכל המקובל לעיל, הינו לגור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- א. חודשיים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 14.8.17;
- ב. מורה על הפעלת מאסר מוותנה בן ארבעה חודשים מתק"פ 37708-11-15 כך שהודשים מהם יהיו במצבם לעונש המasser האמור בסעיף א לעיל וחודשיים בחופף. סך-הכול יהיה על הנאשם לרשות ארבעה חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 14.8.17;
- ג. ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו שלא עבר עבירה לפי חוק הכנסת לישראל;
- ד. 1,500 ל"נ קנס או 10 ימים מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 1.9.17.

על הנאשם 2 הינו לגור את העונשים הבאים:

- א. 17 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 14.8.17;
- ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שניים מיום שחררו שלא עבר עבירה לפי חוק הכנסת לישראל;
- ג. 500 ל"נ קנס או 4 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 1.9.17.

כל שניתן המזכירות תנפק עוד היום לבני-משפחה של הנאשם את השובר לתשלום הקנס.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית-המשפט המחויז.

ניתנה והודעה היום, כ"ח באב התשע"ז, 20 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט